

पित्वा सङ्घातुद्विच सातः । रन्ध्रे शशाङ्के फणिनाथ
युक्ते हीने त्वपसारयुतः समन्दे । तत्र स्थिते हीनबले
शशाङ्के पिशाचपोडा च जलाद् द्विपाञ्च । भौमाहि-
मन्दान्यतमेन युक्ते क्षीणे शशाङ्के निधनस्थितेऽपि ।
इःस्थे त्वपसारमयान्मृतिः स्यात्पिशाचबाधादथ वा
वृत्तिस्तु । रन्ध्रे सराहौ यदि वा सकेतौ चातुर्धिका-
पोङ्गनमाङ्गरस्य । रन्ध्रे श्वरेणापि युते तथैव क्रूरादि-
पञ्चांशयुते तु सत्यम् । नीचस्थिते वाऽभरनायके वा
षष्ठाष्टमस्थे यदि पापदृष्टे । राक्ष्सां प्रकोपान्मरणं
पितृव तत्पोङ्गया विसृजिनाशमेति । अधिकमत्यायुः-
शब्दे ४१ प्रष्टे उक्तम् । अथ पुरुषादिपूर्वपदकाले अच्
समा० “पुरुषायुषजीविन्यः” रघुः तत्रायुषम् सनुषायुष
मित्यादौ वा० अच् समासान्तः ।

आयुर्वैगम्य सर्वा० चि० दर्शितः यथा “अर्थयुर्वैगमः ।
केचिद्योगं प्रशंसन्ति दशां केचिद्वदन्ति हि । तद्विना चायुषां
ज्ञानं न शक्यन्तु सनीषिभिः । त्रिविधस्यायुषो योगः स्त-
त्यायुर्मेध्यमोक्षमः । इति शब्दपूर्वमत्यन्तं तदूर्ध्वं मध्यमं
भवेत् । आ सप्तमेस्तदूर्ध्वं तु दीर्घायुरिति सम्मतम् ।
उत्तमायुः शतादूर्ध्वं सुनेः शंसन्ति तद्विदः । आ द्वा-
दशाब्दाज्जन्तूनामायुर्ज्ञानं न शक्यते । जपहोमचिकित्साद्यै
वांशरक्षां तु कारयेत् । पितृहोमैश्वर्यताः केचित्केचिद्
बालम् हैरपि । अपरे रिष्टयोगाच्च त्रिविधाऽकालवृत्त्यवः ।
जन्मतः प्रवलेनैव बालानां एष्टिर्वर्द्धनम् । कथयेदवशेषं तु
तथा योगोनिहृतः । अस्यायुर्लग्नमे भानौ शतौ मध्यं
तु मध्यमे । मिते लग्नेश्वरे तस्य दीर्घमायुरुदाहृतम् ।
अस्यायुर्वैगम्यजातस्य विपत्तारो मृतं वदेत् । जातस्य मध्यमे
योगे प्रत्यरौ तु वृत्तिर्भवेत् । दीर्घायुर्वैगम्यजातानां बधमे तु
वृत्तिर्भवेत् । त्रिषु योगेषु सर्वेषु प्रत्येकं त्रिविधं भवेत् ।
अस्यायुरत्यमध्यं तु पूर्णायुस्त्रिविधं स्रष्टम् । मध्यमादत्यमध्यं
तु पूर्णायुस्त्रिविधं भवेत् । दीर्घायुषोऽत्यमध्ये तु पूर्णायुस्त्रि-
विधं भवेत् । एवञ्च विधं प्रोक्तमायुषां तु विनिर्णयः । पञ्च-
स्यारादृशा वृत्त्यु दद्यात् षष्ठी शुरोस्तथा । शनेश्चतुर्धान्मृत्युः
खादृशा राहोश्च सप्तमी । विपङ्गे शदशा कष्टा प्रत्यरीश-
दशा तथा । बधभेशदशा कष्टा पापा खादृशमेक्षिता ।
नीचारातिविमूढस्या विपत्त्यरिर्नैधनाः । दशा दद्युर्वृत्तिं
तस्य पापैर्युक्ता विशेषतः । राशिसन्निधौ ये जातास्ते बाला
वृत्तजीविनः । पापदृष्टो युतो वाऽपि निःसंशयवृत्तिप्रदः ।
मण्डलान्तेभूको मर्त्यः पितृमातृवत्ततः । यदि जीवेत्-

गैपालो गजवाजिसमन्वितः । ततोयगौ भातुनिशाकरौ
वा क्रूरर्क्षगौ क्रूरनिरीक्षितौ च । व्याधिं नरस्यापि
वदन्ति तज्जास्त्रिवर्षमात्रं त्वविलम्बमेतत् । चन्द्रात् रुद्रे-
वासरनाथभौमौ कुजादयो वा मरणं दशाह्वात् । उद्यद्रेष्काण्य
जामित्वे यस्य खादृदारुणो यङ्गः । क्षीणचन्द्रे विलम्बस्थे
सद्योहरवि जीवितम् । आपोक्षिमे स्थिताः सर्वे यङ्गा
बलविवर्जिताः । एकमासं द्विमासं वा तस्यायुः सप्तदाहृतम् ।
विलम्बाधिपतिनीचि निधने चार्कसंयुते । कृच्छ्रेण जीवनं
विन्देन्मृतप्रायो भविष्यति । केतोरुदयः पूर्वं पञ्चादु-
त्ताग्निपवननिर्घातः । रौद्रे सति च मूक्ष्मे प्राणेश्व-
र्यज्यते जन्तुः । यङ्गपरिवेशकाले जातः पापान्विते
विलम्बस्थे । लग्नशे बलहीने जीवति पञ्चत्यं
त्रिमासं वा । अंशाधिपतिजन्मपतिर्लग्नपञ्चास्तसुपागतो
यस्य । लग्नावसानमरणं भवेत् कतिपयाहेन । सन्धि-
चतुष्टयकाले जाते वृत्त्यु समादिशेत्तज्जः । पापयुते
दृष्टे वा शीघ्रैः सौम्यैरदृष्टयुते । राहौ केन्द्रे पापयुक्ते-
क्षिते वा क्षिप्रं नाशं याति सौम्यैरदृष्टे । पापैः केन्द्रे
वार्कलग्ने त्रिकोणे सौम्यैः षष्ठे चाष्टमेऽन्ये वदन्ति । जातः
क्षीणे शीतगौ लग्नसंस्थे पापैर्दृष्टे नाशमाशु प्रयाति ।
उच्चक्षेत्रे क्षेपराधिं च हित्वा राक्षस्युक्तस्तेषुपि प्राण-
नाशः । लग्नात्त्वान्धौ पापयुक्तौ यदि स्तस्तत्षष्ठान्ये वा
विनश्येत् क्षणेन । लग्नाद्वाले चाष्टमे पापचारैः सोमे क्षी-
णे त्वष्टमाब्दं च जीवेत् । केन्द्रैश्चन्द्रात्पापयुक्तैरसौम्यैः
स्वर्गे यानं प्रोच्यते वत्सरेण । जन्माधिपे लग्नमे क्रूर-
युक्ते पञ्चत्यार्कचाष्टमे जीववर्गे । षष्ठे वर्षे द्वादशे वाऽष्टमे
वा सन्धौ राशेर्जातको वृत्त्युमेति । षष्ठेऽष्टमे वा हिमगौ
च यस्य क्षीणे चन्द्रे पापयुक्तेऽथ वापि । सौम्यैर्दृष्टे त्वष्ट-
माब्दं च जीवेत् पापैः सौम्यैर्मिश्रितैस्तद्द्वयं स्यात् । जीवे-
विलम्बे मिथुने तुलायां शुक्रेण युक्ते शशिसूनुना च ।
पापैर्दृष्टे वृत्त्युराशिस्थिते वा जीवेद्द्वर्षं चाष्टमं चैव बालः ।
लग्ने क्षीणे शशनि निधनं रन्ध्रेकेन्द्रेषु पापैः पापा-
न्तःस्थे निधनहिंसेके द्यूनयुक्ते च चन्द्रे । एवं लग्ने भवति
मदनच्छिद्रसंस्थे च पापे मात्वा साकं यदि च न शुभैर्वीक्षितः
शक्तिमङ्गिः । राक्षस्ये शीतरश्मौ विलम्बे क्रूरे युक्ते
चाष्टमे भूमिपुत्रे । मात्वा साङ्गं चन्द्रवङ्गास्त्ररेण यस्तौ
वा तेनाशु वृत्त्यु प्रयाति । अस्तङ्गते दिनपतौ रविजे
विलम्बे भौमे ऽथ वापि निधनं व्रजति त्रिवर्षात् ।
एवं स्थितेऽपि हिमगावशुभैरदृष्टैराशुपद्मे च नियतं